

рішення, яке приймається, або можливість вибору на власний розсуд одного з декількох варіантів управлінських рішень. Усунення такого ризику потребує удосконалення нормативно-правової бази, яка врегульовує діяльність відповідних посадових осіб.

Список використаних джерел

1. Аналітичний звіт «Корупційні ризики надання адміністративних послуг та контрольно-наглядової діяльності в Україні», підготовленого Центром політико – правових реформ та Фондом «Демократичні ініціативи» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/corruption/Technical%20Papers/UPAC/System%20Studies/344-UPAC_Corruption_Admin-ControlSup_uk.pdf.

Ілляшенко Олексій Володимирович,
завідувач відділу з питань дотримання
антикорупційного законодавства
Секретаріату Кабінету Міністрів
України, кандидат юридичних наук;
Зарубей Вікторія Володимирівна,
професор кафедри досудового
розслідування Національної академії
внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук, доцент

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ УПОВНОВАЖЕНИХ ПІДРОЗДІЛІВ (ОСІБ) З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ КОРУПЦІЇ

Інститут уповноважених підрозділів (осіб) з питань запобігання та виявлення корупції (далі – уповноважені підрозділи), був запроваджений постановою Кабінету Міністрів України від 08 грудня 2009 р. № 1422 «Питання запобігання та протидії корупції в органах виконавчої влади».

Саме тоді, Урядом було вирішено утворити та забезпечити функціонування підрозділів з питань запобігання та протидії корупції у межах загальної чисельності працівників апаратів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

Наступним етапом у розвитку спеціалізованих підрозділів у сфері дотримання антикорупційного законодавства, стала постанова Кабінету Міністрів України від 04 вересня 2013 р. № 706 «Питання запобігання та виявлення корупції» (далі – Постанова), яка до цього часу залишається єдиним нормативно-правовим актом, який регулює їх діяльність.

Організація роботи уповноважених підрозділів, виконання ними більш як двадцяти завдань та функцій здійснюється відповідно до Типового положення про уповноважений підрозділ (особу) з питань запобігання та виявлення корупції, затвердженого вищезгаданою Постановою.

Як показує практика, утворення (визначення) таких підрозділів в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування є цілком виправданим.

Тільки в тексті Закону України «Про запобігання корупції» двадцять п'ять разів згадується про обов'язки керівників органів влади та двадцять разів про обов'язки самих органів влади щодо дотримання норм антикорупційного законодавства.

Параграфом першим статті 6 Кодексу України про адміністративні правопорушення також передбачено, що органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, громадські організації, трудові колективи розробляють і здійснюють заходи, спрямовані на запобігання адміністративним правопорушенням, виявлення й усунення причин та умов, які сприяють їх вчиненню, на виховання громадян у дусі високої свідомості і дисципліни, суворого додержання законів України. Це стосується і адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією.

Крім того іншими законами і підзаконними актами передбачено права та обов'язки державних органів та їх працівників у сфері виконання вимог антикорупційного законодавства.

Водночас уповноважені підрозділи можуть здійснювати свою продуктивну діяльність тільки за підтримки безпосередніх керівників та у тісній співпраці із спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції: органами прокуратури, Національної поліції, Національного антикорупційного бюро України та Національного агентства з питань запобігання корупції.

Цьому питанню приділяється увага і в постанові Кабінету Міністрів України від 21 червня 2017 р. № 448 «Про утворення міжвідомчої робочої групи з питань координації антикорупційної реформи» (далі – робоча група). Робоча група – це тимчасовий консультативно-дорадчий орган Кабінету Міністрів України і основними завданнями робочої групи є забезпечення узгоджених дій центральних і місцевих органів виконавчої влади з реалізації антикорупційної реформи та її комунікаційної підтримки, підвищення ефективності діяльності новоутворених антикорупційних інституцій та реалізації окремих антикорупційних проєктів у центральних органах виконавчої влади та державних компаніях. Робоча група відповідно до покладених на неї завдань проводить аналіз ефективності заходів, що вживаються спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції та центральними органами виконавчої влади для запобігання та протидії корупції відповідно до вимог Закону України «Про запобігання корупції».

Останнім часом світові лідери та керівники міжнародних організацій наголошують на необхідності посилення роботи антикорупційних інституцій, а також посилення захисту їх працівників та викривачів корупції, незалежно від того чи така діяльність здійснюється у рамках кримінального процесуального законодавства, адміністративного процесуального законодавства чи під час дисциплінарних проваджень.

Отже головним завданням держави крім посилення спроможності державних органів, відповідальних за запобігання, виявлення і протидію корупції, залишається захист прав та законних інтересів громадян, незалежно від того чи є вони працівниками цих державних органів, чи надають допомогу в запобіганні і протидії корупції, чи взагалі в запобіганні і протидії будь-яким правопорушенням.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про запобігання корупції». *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 49. Ст. 2056.

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. Додаток до № 51. Ст. 1122.

3. Питання запобігання та протидії корупції в органах виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 8 груд. 2009 р. № 1422.

4. Питання запобігання та виявлення корупції: Постанова Кабінету Міністрів України від 4 верес. 2013 р. № 706.

5. Про утворення міжвідомчої робочої групи з питань координації антикорупційної реформи : Постанова Кабінету Міністрів України від 21 черв. 2017 р. № 448.

Кваша Оксана Олександрівна,
провідний науковий співробітник
відділу проблем кримінального права,
кримінології та судоустрою Інституту
держави і права ім. В. М. Корецького
НАН України, доктор юридичних
наук, професор;

Резнік Ярослав Анатолійович,
аспірант Інституту держави і права
ім. В. М. Корецького НАН України

КОРУПЦІЯ ЯК ЗЛОЧИННА ЗМОВА

Законодавцем України перманентно вносяться зміни до кримінально-правових норм в частині відповідальності за корупційні злочини, при цьому такі зміни часто є хаотичними та безсистемними. Тому справедливо вітчизняні вчені відзначають, що незліченні вади,